Dosarul nr. 2-2268/2025 /2-25156197-38-2-06112025-1/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Pronunţată public la **17 decembrie 2025** în mun. *****
Hotărâre întocmită integral la **27 ianuarie 2026**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
grefieră Diana Stovbîr

cu participarea reprezentantei reclamantei Tatiana Scripic, avocata Natalia Dolgu, împuternicită prin mandatul avocațial seria MA nr. 2094072 din 14 octombrie 2025, a pârâtului Ion Scripnic, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba română și în procedură contencioasă, a judecat pricina civilă, cererea de chemare în judecată înaintată de către Tatiana Scripnic împotriva lui Ion Scripnic cu privire la stabilirea cotelor-părți din bunurile proprietate comună în devălmășie ale foștilor soți, -

a c o n s t a t a t :

Argumentele părților procesului:

La 06 noiembrie 2025, Tatiana Scripnic a înregistrat în Direcția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Orhei (sediul Central) o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Scripnic cu privire la stabilirea cotelor-părți din bunurile proprietate comună în devălmășie ale foștilor soți.

În motivarea pretențiilor sale, reclamanta a indicat că la 01 noiembrie 1994 a fost încheiată căsătoria cu Ion Scripnic. Ambii sunt din satul *****, iar pe parcursul vieții au crescut și educat 3 copii. Totodată, au agonisit un bun imobil, casă de locuit, amplasată în satul *****, comuna Selişte, r-nul *****.

La fel, a mai relatat că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile dețin în proprietate teren pentru construcție cu nr. cadastral *****, suprafața 0,3351 ha și bun imobil cu nr. cadastral *****.01, toate amplasate în comuna ***** din r-nul *****.

A mai menționat că în momentul în care s-au mutat în casă, aceasta era într-o stare deplorabilă (o căsuță mică și un beci). Reclamanta era acasă cu copiii, având grijă de ei, iar pârâtul a mers la primăria din sat pentru a întocmi actele necesare.

Din lipsa finanțelor pentru creșterea copiilor și pentru renovări la casă, în anul 2019 a mers în Republica Cehă pentru a câștiga bani. Ulterior, a venit și pârâtul, dar nu a stat mult timp și s-a întors în țară.

Reclamanta a adăugat că a continuat să lucreze peste hotarele țării, iar toți banii câștigați îi trimitea acasă, iar pârâtul din aceste venituri a făcut reparație la bunul imobil.

Tatiana Scripnic a mai susținut că pârâtul a înaintat o cerere de desfacere a căsătoriei, iar prin hotărârea judecătorească, căsătoria dintre soți a fost desfăcută la 24 iulie 2023. La moment, s-a reîntors în țară, dar nu are acces la bunul imobil comun. Pârâtul a schimbat lacătul și o amenință că nu are vreun drept asupra bunului imobil.

Pentru soluționarea litigiului privind partajarea proprietății comune în devălmășie pe cale amiabilă, în adresa pârâtului a fost expediată o somație, care a fost recepționată de către ultimul la 27 octombrie 2025, însă a fost lăsată fără răspuns.

Într-un final, a solicitat Tatiana Scripnic stabilirea cotelor-părți ideale din bunul imobil constituit din teren de construcție cu nr. cadastral ***** și casa de locuit cu nr. cadastral *****.01, cu atribuirea cîte ½ cotă-parte ideală Tatianei Scripnic și Ion Scripnic.

În ședința de judecată, reprezentanta reclamantei Tatiana Scripnic, avocata Natalia Dolgu a susținut integral cererea de chemare în judecată pe temeiurile de fapt și de drept indicate în aceasta.

Pârâtul Ion Scripnic, în ședința de judecată a vociferat că recunoaște parțial cererea de chemare în judecată. A solicitat să îi fie atribuită o cotă-parte mai mare din bunul imobil deoarece a investit mai mult la îmbunătățiri.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, studiind materialele pricinii, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea din următoarele considerente de fapt și de drept.

Articolul 130 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură civilă statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.”

În temeiul art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În corespundere cu prevederile art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) din același articol, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii.

Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt, potrivit căreia la 01 noiembrie 1994, între Ion Scripnic și Tatiana Scripnic, anterior Pascari, a fost

încheiată căsătoria, fapt confirmat prin copia extrasului de pe actul de căsătorie nr. EC-I 1084753, eliberat la 22 august 2023 de către Agenția Servicii Publice (f.d.10).

Corespunzător certificatului de divorț, eliberat la 22 august 2023 de către Serviciul stare civilă Orhei, se denotă că căsătoria încheiată între Ion Scripnic și Tatiana Scripnic, a fost desfăcută la 24 iulie 2023 (f.d.9).

Așadar, la 06 noiembrie 2025, reclamanta Tatiana Scripnic a promovat în instanță cererea de chemare în judecată împotriva lui Ion Scripnic cu privire la partajul bunului imobil, teren pentru construcție cu nr. cadastral ***** suprafața 0,3351 ha și bunul imobil - casă de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, cu atribuirea părților cîte ½ cotă-parte.

Așa fiind, instanța de judecată stabilește că acțiunea promovată în justiție de Tatiana Scripnic este o acțiune în partaj a bunurilor proprietate comună în devălmășie, situație ce denotă că prezentului litigiu îi sunt aplicabile inclusiv și dispozițiile Codului Familiei, care reglementează regimul juridic pentru aceste bunuri.

Conform prevederilor art. 20 alin. (1) din Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei. Potrivit alin. (2), sânt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul: a) veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din: activitatea de muncă; activitatea de întreprinzător; activitatea intelectuală; b) premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.); c) altor mijloace comune. Potrivit alin.(3), sânt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile mobile şi imobile, valorile mobiliare, depunerile şi cotele de participaţie în capitalul social din instituţiile financiare sau societăţile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum şi alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sânt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soţi. Potrivit alin.(4), dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra soţului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educaţia copiilor sau din alte motive temeinice. Iar potrivit alin.(5) al aceluiași articol, sânt proprietate în devălmăşie a soţilor bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanţa judecătorească este în drept, în baza cererii soţului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soții au dus gospodării separate proprietate a acestuia.

Conform prevederilor art. 23 din Codul familiei, bunurile ce aparţin fiecăruia dintre soţi pot fi recunoscute de instanţa judecătorească proprietate în devălmăşie a acestora dacă se va stabili că, în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soţilor sau al mijloacelor unuia dintre soţi ori în urma muncii numai a unuia dintre soţi, valoarea acestor bunuri a sporit simţitor (reparaţie capitală, reconstrucţie, reutilare, reamenajare etc.).

Art. 25 alin. (1) din Codul familiei prevede că împărțirea proprietății în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi. Alin. (2) prevede că proprietatea în devălmăşie poate fi împărţită în baza acordului dintre soţi. Alin. (3) prevede că în caz de neînţelegere, determinarea cotei-

părţi a fiecărui soţ în proprietatea în devălmăşie, precum şi împărţirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească. Potrivit alin. (4), la împărţirea proprietăţii în devălmăşie, instanţa judecătorească, la cererea soţilor, stabileşte bunurile ce urmează să fie transmise fiecăruia dintre ei. Dacă unuia dintre soţi îi sânt transmise bunuri care depăşesc cota ce-i revine, celuilalt soţ i se poate stabili o compensaţie bănească sau de altă natură.

În aceeași ordine de idei, art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil statuează că bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie pînă la proba contrară.

Potrivit art. 574 Cod civil, în cazul împărţirii bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale. (2) Bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor pot fi împărţite atît la divorţ, cît şi în timpul căsătoriei. Împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobîndite în viitor.

Din prevederile legale enumerate supra, rezidă că la împărţirea bunului proprietate comună în devălmășie vor fi aplicabile regulile împărţirii bunurilor proprietate comună pe cote-părţi, ţinîndu-se cont de particularităţile stipulate în art. 567-574.

Astfel, la împărţirea bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi, se va porni de la prezumţia - aportul coproprietarilor devălmaşi este egal. Acei coproprietari devălmaşi, care vor considera că aporturile lor la dobîndirea bunului nu au fost egale, vor trebui să facă această dovadă. În aceste cazuri împărţirea bunului proprietate comună în devălmăşie între coproprietarii devălmaşi se va face proporţional aportului fiecăruia la dobîndirea bunului.

Regula generală privind regimul juridic al bunurilor soţilor o desprindem din art. 572 alin. 1, conform căruia bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie. Această regulă poartă un caracter dispozitiv, dînd posibilitate soţilor să stabilească un alt regim al bunurilor comune. Deci, regula generală referitoare la proprietatea comună în devălmăşie a soţilor este că bunurile dobîndite de soţi în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmăşie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Reglementările din alin. 2 constituie o excepţie de la regula din art. 544 alin. (2), conform căruia dacă bunul este comun, proprietatea se prezumă a fi pe cote-părţi.

În cazul proprietăţii comune în devălmăşie a soţilor, prezumţia este că orice bun dobîndit de soţi în timpul căsătoriei va fi supus regimului proprietăţii devălmaşe. Această prezumţie va putea fi înlăturată dacă se va face dovada contrariului.

În speță, conform certificatului din 13 octombrie 2025, eliberat de Instituția Publică Cadastrul Bunurilor Imobile, Serviciul Cadastral Teritorial Orhei, bunurile imobile și anume terenul cu nr. cadastral *****, suprafața 0,3351 ha și casa de locuit individuală cu nr. cadastral *****.01, situate în com. Seliște, sat. *****, sunt înregistrate pe numele lui Ion Scripnic. Temeiul înscrierii dreptului de proprietate a servit extrasul nr. 531 din 10 aprilie 2007, titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 6464108531 din 16.05.2007.

Potrivit prevederilor normative reținute supra, instanța accentuează că partajul proprietății în devălmăşie a soţilor poate fi făcut atît în timpul căsătoriei, cît şi după desfacerea ei. Codul familiei a stabilit două regimuri matrimoniale, convenţional şi legal. Dacă soţii au încheiat un contract matrimonial, atunci partajul bunurilor se va supune prevederilor acestuia.

În lipsa contractului matrimonial, raporturile patrimoniale dintre soţi vor fi reglementate de normele legale, iar determinarea bunurilor ca fiind comune sau personale, cît şi împărţirea acestora, se va face în conformitate cu art. 20-26 Codul familiei. La fel, se vor aplica normele Codului civil. Este important ca în procesul de partaj al proprietăţii în devălmăşie a soţilor să fie determinat cert obiectul partajului.

La determinarea bunurilor ce constituie proprietate în devălmășie a soților urmează a fi determinată perioada aflării în căsătorie, data încetării convieţuirii soţilor (dacă aceasta s-a întîmplat înainte de desfacerea căsătoriei), date privind patrimoniul care urmează a fi partajat, perioada dobîndirii acestuia etc.

La acest capitol, este lesne de relevat că bunurile imobile supuse partajului au fost dobândite în timpul aflării părților în căsătorie, și anume în anul 2007. Pîrîtul Ion Scripnic, prezent personal în ședința de judecată, a confirmat tranșant acest aspect.

Așa fiind, în situația în care s-a stabilit fără ambiguități că în perioada căsătoriei, părțile au dobândit cu titlu de proprietate terenul cu nr. cadastral ***** și casa de locuit cu nr. cadastral *****.01, acestea cu certitudine reprezintă proprietate devălmaşă a părților Tatiana Scripnic și Ion Scripnic. Respectiv, ambii dețin cîte o cotă-parte ideală din bunurile comune. Așadar, instanța va purcede la determinarea, in concreto, a cotei-părți ideale a coproprietarilor din bunurile ce le aparțin.

La determinarea acesteia, instanța va lua în considerare că pîrîtul, deși a avut posibilitatea și timpul necesar, nu a stăruit în prezentarea de probe concludente ce ar răsturna prezumția legală precum că aportul fiecărui proprietar la dobîndirea bunului a fost unul egal (art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum și de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate).

Instanței de judecată nu i-a fost prezentată absolut nicio dovadă ce ar face-o să ajungă la altă concluzie, iar acest dezinteres vădit al pîrîtului de a prezenta o altă variantă de stabilire a cotelor-părți din imobilul deținut, atestă că în esență, argumente plauzibile nu există. Simplul dezacord este insuficient și poziția sa pur subiectivă cu privire la aportul mai mare pe care l-a avut, pe lîngă faptul că este discriminatorie și iluzorie, contravine prezumției legale instituită de legiuitor. Mai mult, instanța a încercat să ofere în ședința de judecată posibilitate pîrîtului de a-și argumenta poziția, dar Ion Scripnic nu a fost convingător. Deopotrivă, a afirmat că după înaintarea cererii de desfacere a căsătoriei, a efectuat careva îmbunătățiri la gospodărie (perioada lunii octombrie a anului 2023, dar alegațiile nu au fost nicicum probate). Chiar și așa fiind (ceea ce este improbabil), instanța conchide că avînd în vedere termenul foarte apropiat de cel al înregistrării divorțului, mijloacele financiare utilizate oricum provin (au fost dobîndite) din familie, adică în perioada căsătoriei.

Așadar, în lipsa altor probe, sau argumente plauzibile fortificate de pîrît, instanța constată neechivoc că prezumția nu poate fi răsturnată și pe cale de consecință, aportul părților la obținerea dreptului de proprietate asupra imobilelor a fost unul egal.

Din aceste motive, instanţa admite pretenţia reclamantei referitor la stabilirea mărimii cotelor-părţi din bunurile imobile, determinînd cotele-părţi ideale, ce aparţin coproprietarilor Tatiana Scripnic și Ion Scripnic în bunurile imobile: bunurile imobile, teren pentru construcție cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,3351 ha și casa de locuit cu nr. cadastral *****.01, situate în r-nul *****, satul *****, la cîte 1/2 cotă-parte ideală din acestea.

Subsecvent, orice modificare în Registrul bunurilor imobile se efectuează exclusiv de către organul cadastral în a cărui rază de activitate se află bunul imobil.

Astfel, ținînd cont de faptul că a cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Scripnic a fost admisă, instanța de judecată reține că pentru a aduce în concordanţă situația juridică reală, prezenta hotărâre va servi drept temei pentru operarea modificărilor respective Registrul bunurilor imobile.

În lumina celor enumerate supra, în conformitate cu art. 20, 25, 26 din Codul familiei, art. 545, 572-574 Cod civil, art. 60, 90, 94, 236, 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Tatiana Scripnic împotriva lui Ion Scripnic cu privire la stabilirea cotelor-părți din bunurile proprietate comună în devălmășie a foștilor soți, se admite.

Se determină cotele-parți ideale din proprietatea comună în devălmășie a Tatianei Scripnic și a lui Ion Scripnic, anume bunurile imobile teren pentru construcție cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,3351 ha și casa de locuit cu nr. cadastral *****.01, situate în r-nul *****, satul *****, cu atribuirea a cîte 1/2 cotă-parte ideală Tatianei Scripnic, cod numeric personal *****și lui Ion Scripnic, cod numeric personal *****.

Prezenta hotărîre servește temei pentru Instituția Publică ”Cadastrul bunurilor imobile” să opereze modificările necesare în Registrul bunurilor imobile.

Hotărârea urmează a fi executată benevol, în termen de cel mult 15 zile de la data rămânerii definitive, iar în cazul neexecutării în termenul indicat, creditorul este în drept să solicite executarea silită în conformitate cu prevederile Codului de executare.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru

Copia corespunde originalului, judecător Eugeniu Ciubotaru